

אלא כד אתחבר דא ברא, יוזד בה"א, אתחברת, ואפיקת בן, וואליות. ובגין כה, בינה אكري, בן י"ה, שלימוטא דכלא. אשתקחו תרוייתו דמתחרין, ובן בגויה. כלא דכלא. בתקוניהו אשתקח שלימוטא נ"א בן י"ה, תרוייתו דמתחרין, ובן גנויה. בתקוניהו אשתקחו שלימוטא דכלא כלא) דכלא, אב ראמ. בן ובת.

מלין אלין, לא אתייהבו לגלאה, בר לקדיש עליונים, דעאלו ונפקו, וידיעין ארוחוי דקדושא בריך הוא, דלא סטאן בהו לימיינא ולשםאל. דכתיב, (חושע י) כי ישראל הרבי יי' וצדיקים ילכו בם וגוו. ובאה חולקיה, דמאן דזכי למנדע אורחות, ולא סטי, ולא יטעי בהו. דמלין אלין סתימין אינון וקדיש עליונים נהירין בהו, פמאן דנהיר מנהירו דביצנא. לא אתחמסרו מלין אלין, אלא למאן דעהל ונפיק. דמאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. דהא גלייא קמי עתיקא קדישא, סתימה דכל סתימין, דmlin אלין נהירין בלבאי, באשלמותא דרחימותא ורחלילו דקדושא בריך הוא. ואلين בני דהא, ידענא בהו דהא עאלו ונפקו, ואתנהיין באلين מלין, ולא בכלהו. והשתא אתנהירו בשלימותא כמה דאצטריך. זבא חולקי עמהון, בההוא עלמא.

אמר רבי שמואל, כל מה דאמינה דעתיקא קדישא. וכל מה דאמינה דזעיר אנטפני. כלא חד, כלא הוא חד מלאה. לא (ד"ר"צ ע"ב) פלייא ביה פירודא. בריך הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין.

הא חי, שירותא דא דאكري אב, אתחכילה ביוזד, דתלייא ממזלא קדישא. ובגין כה, יוזד פليل אתוון אחרני. י' סתימה דכל אתוון אחרון. י' רישא וסיפה דכלא.

ונחוא נחר דנגיד ונפיק, אكري עלמא דאתמי, דאתמי פרדר ולא פסיק. והאי הוא עדונא דעתיקיא, לובאה להאי עלמא דאתמי, דאשקי תדריך לגנטא, ולא פסיק. עליה בתיב (ישעה ח) ובמוצא מים אשר לא יכיבו מימיו. ובהוא עלמא דאתמי, אברי ביוזד, דהא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונחר יוצא מעדן להשכות את הגן. י' פليل תרין אתוון יוזד.

באנדרה דבר ייבא סבא תנין, אמאו יוזד כלילן ביוזד. אלא נטיעת דגנטא (ס"א ור' דא, אكري ר'). אית גנטא אחרא, דאייה ד'. ומhai ר', אשתקיא ד'. (ראינו ארבעה), (ס"א ראש) ומיינו רזא דכתיב, ונחר יוצא מעדן וגוו. מאי עדן. דא חכמה עלאה, ודרא י'. להשכות. את הגן, דא הוא ר'. ומשם יفرد והיה לארכעה ראשים, דא הוא ד', וכלא כליל ביוזד. ובגין כה, אكري אב לכלא. אב לאבhn. שירותא דכלא, (אكري) ביתה דכלא,